

4.V. 1948: «Η προκατάληψις κατά των βιομηχανών είναι έκδηλος εις παν μέτρον και πάσαν ενέργειαν των υπευθύνως διαχειριζομένων τα οικονομικά ζητήματα της χώρας»

Ο πρόεδρος του ΣΕΒ Χ. Κατσάμπας, με αφορμή τις προεργασίες του Συνδέσμου για την κατάρτιση βιομηχανικού τμήματος για το Σχέδιο Μάρσαλ, υποστήριξε ότι το μελλοντικό θεμέλιο κάθε εκδήλωσης του Συνδέσμου θα πρέπει να στηρίζεται σε επιστημονικές μελέτες και στοιχεία και γι' αυτό πρότεινε τη διεύρυνση και την οργάνωση των υπηρεσιών του Συνδέσμου καθώς και τη σύσταση «ημιαυτοτελούς Ινστιτούτου Μελετών». Ζητούμενο είναι πάντα η δημιουργία «Συνδέσμου παραστάτου της Βιομηχανίας ανταξίας των εξελισσομένων καιρών, ικανής διά την επίλυσιν του δημογραφικού προβλήματος της χώρας».⁹⁴

Στις 13 Απριλίου 1948, ο αρχηγός της AMAG, Dwight P. Griswold, κάλεσε τους εκπροσώπους του ΣΕΒ για να τους ανακοινώσει τη θέση της Ελλάδας στο πλαίσιο του Προγράμματος Ευρωπαϊκής Ανορθώσεως και να ζητήσει τις απόψεις του Συνδέσμου για το ζήτημα, ιδιαίτερα σε ό,τι αφορούσε την ελληνική βιομηχανία. Η τοποθέτηση του Griswold έθετε τους τέσσερις βασικούς όρους της βοήθειας: κάθε συμμετέχουσα χώρα έπρεπε α) να διευκολύνει την αμοιβαία ανταλλαγή αγαθών και υπηρεσιών μεταξύ των χωρών που συμμετέχουν στο Πρόγραμμα, β) να κάνει επαρκή χρήση των «ιδίων αυτής πόρων», γ) να καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την προαγωγή της γεωργικής και της βιομηχανικής της παραγωγής, ώστε να ανεξαρτητοποιηθεί από την έκτακτη εξωτερική βοήθεια και, τέλος, δ) να λάβει τα αναγκαία δημοσιονομικά και νομισματικά μέτρα για τη σταθεροποίηση του νομίσματος, τη διατήρηση ενός σταθερού συναλλαγματικού επιπέδου, την ισοσκέλιση του κρατικού προϋπολογισμού και την αποκατάσταση του νομισματικού της συστήματος. Λίγες μέρες μετά, στις 28 Απριλίου, ο ΣΕΒ κατέθετε την απάντησή του, στην οποία επεσήμαινε τα ζητήματα της παροχής πιστώσεων προς τη βιομηχανία, της διατήρησης των μισθών στα επίπεδα της συλλογικής σύμβασης του 1947, αλλά ταυτόχρονα της μείωσης



Το μεγαλύτερο μέρος βοήθειας στην Ελλάδα 1947-1949, ήταν τρόφιμα και άλλα είδη πρώτης ανάγκης (Απολογισμός του ΣΕΒ)



των τιμών των βασικών ειδών διατροφής, της κατάργησης των διαπυλίων τελών, της δημοτικής φορολογίας, των λιμενικών φόρων κ.ά., της ελευθερίας εισαγωγής πρώτων υλών, υλικών και ανταλλακτικών κλπ. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον προκαλεί η ευθεία κριτική που ασκεί ο ΣΕΒ στους αμερικανούς εκπροσώπους της Αποστολής, με αφορμή τους περιορισμούς των εισαγωγών: «Επίσης έχομεν την γνώμην ότι οι αμερικανοί εκπρόσωποι της Αποστολής θα έπρεπε να περιορισθούν εις τον ρόλον του συμβούλου διά τον καταρτισμόν των εν γένει προγραμμάτων και πινάκων εισαγωγών, να παρακολουθούν όμως αυστηρώς, ως ελεγκταί, την πιστήν εκτέλεσιν, αφήνοντες την όλην διαχείρισιν εις τας ελληνικάς αρχάς, χωρίς να υπεισέρχονται εις την διοίκησιν και διαχείρισιν εν όλαις ταις λεπτομερείαις, εις τρόπον ώστε ουσιαστικώς να καταργήται η ελληνική διοίκησις. Σήμερον ουδείς γνωρίζει ποίος είναι ο υπεύθυνος εις τας εισαγωγάς. Οι αμερικανοί ή ο υπουργός; Και επειδή οι μεν τα φορτώνουν εις τους δε, επέρχεται πλήρης σύγχυσις».⁹⁵

Τα προβλήματα, ωστόσο, με την αμερικανική βοήθεια δεν σταματούν εδώ. Στο πλαίσιο του τετραετούς προγράμματος του Σχεδίου Μάρσαλ, ανακοινώθηκε ότι επρόκειτο να δοθούν στη βιομηχανία 130 εκατομμύρια δολάρια για την ίδρυση νέων βιομηχανιών και την επέκταση των υφιστάμενων «του συναλλάγματος τούτου τιθεμένου εις την διάθεσιν του ελληνικού κράτους». Ο Σύνδεσμος έστρεψε τις προσπάθειές του στην ενίσχυση όλων των κλάδων της βιομηχανίας, αλλά οι Αμερικανοί επέμειναν στον αποκλεισμό ορισμένων, όπως των καπνοβιομηχανιών.⁹⁶